

Sygnatura akt III Ua 6/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 25-03-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie

III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - **Sędzia – SO Maria Dorywalska**

Sędziowie **SO Anna Walczak - Sarnowska (spr.)**, **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: **sekretarz sądowy Marcin Jamrózka**

po rozpoznaniu w dniu **25-03-2014 r.** w **Koninie**

sprawy z powództwa **M. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji **pozwanego**

od wyroku **Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

w **Koninie**

z dnia **28.11.2013r.** sygn. akt **IV U 197/13**

Uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu – Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koninie pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego instancji odwoławczej.

Sygn. akt III Ua 6 / 14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 lipca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w K. odmówił M. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 15 lipca 2013 roku do dnia 13 sierpnia 2013 roku , w uzasadnieniu wskazując, że , odwołująca wykorzystała pełny okres zasiłkowy wynoszący 182 dni.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła M. W. podnosząc, iż lekarz wystawił jej dalsze zwolnienie lekarskie od dnia 11 lipca 2013 roku do 1 sierpnia 2013 roku i dopiero w organie rentowym poinformowano ją , że upłynął jej już pełen okres , za który przysługuje zasiłek chorobowy. W dniu 14 lipca 2013 roku podczas wykonywania obowiązków w pracy uległa wypadkowi tj. doznała złamania kości śródstopia i otrzymała kolejne zwolnienie na okres od 15 lipca 2013 roku do 13 sierpnia 2013 roku i zwolnienie to nie zostało przez organ rentowy uznane.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 128 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koninie zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał M. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 15 lipca 2013 roku do 13 sierpnia 2013 roku.

Powyższy wyrok Sąd wydał na podstawie następujących ustaleń :

M. W. prowadzi działalność gospodarczą tj. stację paliw. Do dnia 10 lipca 2013 roku korzystała ze zwolnienia lekarskiego z przyczyn psychiatrycznych. W dniu 14 lipca 2014 roku doznała urazu stopy lewej i stała się niezdolna do pracy do 13 sierpnia 2013 roku. Niezdolność to nie ma żadnego związku z chorobą i niezdolnością do pracy przed 10 lipca 2013 roku.

W toku postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy, który stwierdził u odwołującej przebyte złamanie 5 kości śródstopia lewego – wygojone, depresja reaktywna z somatyzacją. Zdaniem biegłego do złamania doszło w dniu 14 lipca 2013 roku w pracy i orzeczona niezdolność do pracy nie ma absolutnie żadnego związku z chorobą i niezdolnością do pracy przed 10 lipca 2013 roku. Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego ortopedy , że odwołująca po dniu 10 lipca 2013 roku odzyskała z przyczyn psychiatrycznych zdolność do pracy

Sąd I instancji ustalając stan faktyczny w całości oparł się na opinii biegłego ortopedy, której w całości dał wiarę uznając ją za jasną i logiczną. Zdaniem Sądu także dokumenty , na podstawie których poczyniono ustalenia faktyczne nie budziły wątpliwości i nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd powołał się na przepis art. 6 ust. Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa / Dz.U. z 2010 r. nr 77, poz.512/. z którego wynika , że zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, a zgodnie z treścią art. 8 zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Z kolei zgodnie z treścią art. 9 do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2.

Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

W ocenie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie bezspornym jest, że odwołująca spełnia przesłanki do prawa do zasiłku chorobowego za okres od 15 lipca 2013 roku do 13 sierpnia 2013 roku , gdyż w/w niezdolność na ma absolutnie żadnego związku z chorobą i niezdolnością do pracy przed 10 lipca 2013 roku.

Apelację od powyższego wyroku wniósł organ rentowy zaskarżając wyrok w całości , zarzucając mu :

1) naruszenie prawa materialnego tj. art. 8 oraz 9 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa / Dz.U. z 2010 r. nr 77, poz.512/ przez przyjęcie, że odwołującej przysługuje prawo do zasiłku chorobowego od dnia 15 lipca 2013 roku do 13 sierpnia 2013 roku .

Na tej podstawie apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości

i oddalenie odwołania od decyzji z dnia 23 lipca 2013 roku.

W uzasadnieniu apelacji pozwany podniósł, iż Sąd Rejonowy wydając wyrok nie uwzględnił , że okres zasiłkowy w przypadku odwołującej upłynął w dniu 10 lipca 2013 roku, jednak odwołująca nadal była niezdolna do pracy , ponieważ otrzymała zwolnienie lekarskie na okres od 11 lipca 2013 roku . Fakt , że niezdolność do pracy od 15 lipca 2013 roku

nie ma związku z poprzednią chorobą nie ma znaczenia , gdyż zliczając okresy choroby do jednego okresu zasiłkowego uwzględnia się wszystkie okresy niezdolności do pracy, jeżeli nie ma między nimi przerwy.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył co następuje :

Apelacja okazała się uzasadniona.

Przede wszystkim zauważyć należy, że M. W. wykorzystwała 182 dniowy okres zasiłkowy w okresie od 10 stycznia 2013 roku do 10 lipca 2013 roku i powzięła wiadomość, że po wyczerpaniu okresu zasiłkowego może ubiegać się o świadczenie rehabilitacyjne lub rentę.

Zgodnie z cytowanym przez Sąd Rejonowy art. 8 oraz 9 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa / Dz.U. z 2010 r. nr 77, poz.512/ zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy nie dłużej niż przez 182 dni, i do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy spowodowana ta Samoą chorobą , jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekroczyła 60 dni.

Jak wynika z dokumentacji lekarskiej odwołująca była po dniu 10 lipca 2013 roku niezdolna do pracy i fakt ten wynika z otrzymanego zwolnienia lekarskiego na okres od 11 lipca 2013 roku. Sąd Rejonowy opierając się na opinii sporządzonej przez biegłego ortopedę uznał , że odwołująca po dniu 10 lipca 2013 roku odzyskała zdolność do pracy, a więc niezdolność do pracy od dnia 15 lipca 2013 roku nie ma związku z poprzednią chorobą – psychiatryczną.

W ocenie Sądu odwoławczego w przedmiotowej sprawie celem stwierdzenia, czy odwołująca odzyskała zdolność do pracy po dniu 10 lipca 2013 roku winien wypowiedzieć się biegły z dziedziny psychiatrii a nie biegły ortopeda.

W tym stanie rzeczy , skoro sprawa nie została dostatecznie wyjaśniona, do merytorycznego rozstrzygnięcia bez rozpoznania istoty sporu, zaskarżony wyrok podlega uchyleniu , a sprawa zostaje przekazana Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd winien przeprowadzić dowód z opinii biegłego psychiatry celem ustalenia, czy odwołująca po dniu 10 lipca 2013 roku odzyskała zdolność do pracy . Schorzenia na które odwołująca była niezdolna do pracy dalej od 11 lipca 2013 roku były schorzeniami psychiatrycznymi i w związku tylko biegły z tej dziedziny posiada wystarczające specjalne wiadomości. Zgromadzony materiał dowodowy powinien być następnie oceniony zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 233 § 1 kpc co pozwoli Sądowi na stwierdzenie zasadności wniesionego odwołania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy stosownie do art. 386 § 4 kpc orzekł jak w sentencji.